

HORA GELDİ

ARMUTÇUK OLAYININ DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ

13 AĞUSTOS 1976 GÜNÜ EREĞLİ KÖMÜR İŞLETMELERİ ARMUTÇUK ÜRETİM BÖLGESİNE BAĞLI ALACAĞZI MADEN OCAĞINDA MEYDANA GELEN İŞ KAZASINDA (!) YEDİ İŞÇİ ZEHİRLENEREK VE BİR GÜN GEÇMEDEN BİR İŞÇİDE GÖÇÜK ALTINDA KA-

LARAK CAN VERDİLER. OLAY ÜZERİNE YÖNETİM KURULUNU TEMSİLEN BİR ARKADAŞIMIZ YAKINLARINI KAYBEDEN İŞÇİ AİLELERİNİ ZİYARET EDEREK BAŞSAĞLIĞI DİLEDİ. AŞAĞIDA ARKADAŞIMIZIN OLAYLA İLGİLİ YAZISINI VERİYORUZ.

Ocakta çıkarı yangının karbon monoksit gazına neden olacağı en basit olgu iken işçiler zamanında uyarılmamış, güvenlik önlemleri ihmal edilerek 7 emekçi katledilmiştir. Bu olay bizlere çok şey düşündürmektedir. Öyleki, işçilerin vardiya bitiminde evlerine dönmemesinden kuşkulanan aileleri iş yerine gelerek "yetkililere" başvuruyorlar. Yapılan araştırmada işçilerin öldükleri saptanıyor. İşçi sağlığını, insan hayatını hiçe sayanların bu vurdumduymazlığı oldukça düşündürücü.

Olay sonrası ölen işçilerden Niyazi Erdoğan'ın Terzi

Köy'deki evinde konuştuğumuz emekli maden işçisi baba Erdoğan olayla ilgili görüşlerini şöyle dile getirdi:

"13 Ağustos saat 14 de duman yüzünden Alman kuyusu paydos ediliyor. Karbon monoksit gazından ölmemesi için katırlar o bölgeden çekiliyor. Buna rağmen Alman kuyusuyla 16 nolu kuyu arası yasak bölge ilan edilmiyor. Saat 15 sıralarında bu bölgeden geçerek 300 kuyusuna gitmekte olan 16.00 vardiyasına karbon monoksitle ilgili tebligat yapılmıyor. Başlarında bulunması gereken nezaretçi ise işi bırakarak düğüne gidiyor. Karbon monoksitle karşılaşan iş-

çiler ölüyor. 14 Ağustos günü saat 05 de Neyren köyünde bir kadın kocasının eve dönmediğini bildirek yetkililere başvuruyor. Olay o zaman aydınlanıyor."

Konuşmanın burasında kederli ana sözü alıyor ve "Katırların canına kıymadılar, oğlumun canına kıydılar" diyerek önemli bir gerçeği dile getiriyordu.

EKİ Üretim bölgelerinin çevresindeki hangi köye gidilse yakınına ocakta kaybeden birine rastlamak mümkün. Şunun babası grizuda, bunun kardeşi göçükte öldü" gibi sözleri duymamak mümkün değil. Bunun yanında iş cinayetlerine halk o denli alıştırmış ki, ölümler suni bir olay değil, güneşin doğması, yağmurun yağması ve rüzgarın esmesi kadar doğal karşılanmaya zorlanıyor çevrede. Halkın tepkisi belirli bir süreç içinde pasifize edilmiş ve iş cinayetleri halka benimsetilerek günlük yaşamın bir parçası haline getirilmiştir.

Bir ruh hastasının sapıklıklarını büyük manşetlerle haftalarca konu edebilen, "JACK" için gözyaşı döken burjuva basını ve en komik olayları "haber" olarak veren TRT, bu olaya "lütfen" bir pasaj ayırmakta olayı Örtbas etme çabası içine girmektedir. Halkın gerçekleri görmesi egemen sınıfların işine gelmemektedir.

Kimine göre, "iş kazası", kimine göre "kötü kader" olan bu olaya yine en iyi cevabı kederli anne veriyor: "BU KADER DEĞİL, KUL İŞİDİR"

Sendika başkanı işçiler gömüldükten 3 saat sonra geliyor. Kalabalığa başsağlığı diliyor fakat ölen işçilerin evlerine uğramıyor. Ölen işçilerin yakınlarına Çalışma Bakanı'-ndan bir başsağlığı telgrafi geliyor. Ve aileler böylece "teselli" edilmiş, yaraları sarılmış oluyor.

Üretici güçlerin gelişmesi, bilimin ilerlemesi doğal a-fetlerin bile bir ölçüde önlenmesine yetmektedir. EKİ'nin

yıllık kömür üretim kapasitesi 5.2 milyon tondur. İş kazalarında ölen emekçi sayısı ise yılda ortalama 70 kişidir. EKİ-den 30 - 40 kat daha fazla üretim yapan ülkelerde iş kazasında ölen işçi sayısı ise çok düşüktür. Örneğin yıllık üretimi 160 milyon ton olan Polonya'da iş kazasında ölen işçi sayısı ortalama 1'dir. Almanya, İngiltere ve Sovyetler Birliği'nde iş kazasında ölen işçi çok enderdir.

İş cinayetlerinin önlenmesi ve asgari bir düzeye indirilebilmesi için iş kazasına neden olan;

—Çağdışı prim sistemi kaldırılmalı,

—Yurtsever teknik elemanlara uygulanan baskı ve kırım durdurulmalı,

-İşçilerin insanca yaşamasını sağlayacak ve üretimde yitirdiği enerjiye eşdeğerde beslenmeyi karşılayacak ücret sistemi getirilmeli,

-Üretim zorlamasının yerine ileriye dönük yatırımlar yapılmalı,

-Halkın öz malı olan kömürü sermaye sınıfının talan etmesi önlenmeli,

— Partizanlığa son verilmelidir.

Biz bu yazımızda iş kazalarının nedenlerinden çok, halkın buna alıştırılması, uyutulması ve yaşamın bir parçası haline getirilmesi üzerinde durduk. İş cinayetlerinin önlenmesinin tek yolu işçilerin örgütlenmesi ve iş cinayetlerine karşı aktif tavır almasından geçmektedir. İlerici, yurtsever ve devrimcilere düşen görev ise egemen sınıfların gözlerden kaçırmağa çalıştığı bu tür iş kazalarının gerçek sorumlularını göstererek halka teşhir etmek ve sorunun çözümünü getirecek öneri ve eylemlerde bulunmaktır.

Yazımızı bir işveren yordakçısının sözleriyle noktalyoruz: "Dengeli bir yatırımla iş kazaları önlenabilir. Fakat bu pahalıdır. Oysa, iş kazalarında ödediğimiz kan paraları o kadar pahalı değildir. Daha ucuza gelmektedir."